

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/15794.**

Benyújtás dátuma: **2021-04-08 12:45**

Parlex azonosító: **1LLB1GE50001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Gurmai Zita (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján szóbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani.

A szóbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

A szóbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mikor egyszerűsítik a fogyatékossgal élő személyeket érintő bürokratikus szabályokat? Mennyi érintett ember ügve akadt el a járvány miatt a közigazgatásban?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

A sajtóban is megjelent az az eset, amely arról szólt, hogy milyen kálvárián kell keresztül menni annak a halmozottan fogyatékos gyermeknek (és családjának), aki éppen a járvány alatt vált nagykorúvá, hogy mennyi problémába ütköznek az ügyintézés során, ahol a kormányhivatalok dolgozói sokszor azt sem tudják, mit kéne tenniük.

Az elmúlt évtizedben számtalanszor hallottunk arról, hogy miként egyszerűsítik a közigazgatási ügyintézt, lassan, de történtek is lépések ezen a téren. Úgy tűnik azonban még bőven van tennivaló, ha 2021-ben is ott tartunk, hogy egy halmozottan fogyatékos személynek csak azért kell újra igazolnia, hogy még mindig halmozottan fogyatékos, mert betölti a 18. életévét. De ezen túl is lenne mit egyszerűsíteni, racionalizálni az eljárásokban akár az ellátások igényléséről, akár az állam által tudott információk újbóli „bekéréséről” van szó.

Ez a történet nem csak arra világít rá, hogy milyen hiányosságok vannak még mindig a közigazgatási eljárásokban, a fogyatékossgal élő emberek ellátásaiban, hanem arra is, hogy – bár egy éve tart a koronavírus-járvány – milyen, a jogbiztonságot veszélyeztető állapotokat hozott létre a Kormány azzal, ha adott esetben egy gondokság alá helyező eljárás elakad, ezzel veszélyeztetve az érintett jogait, megélhetését, szociális biztonságát.

Mindezek miatt kérdzem:

Miért nem tájékoztatják a fogyatékossgal élő gyermeket nevelő családokat kellő időben és módon arról, hogy milyen változásokkal, „tennivalókkal” jár, ha a gyermek nagykorúvá válik?

Miért nem biztosít az állam speciális eljárást és bánásmódot az állami ügyintézés során azon honfitársaink részére, akiről biztosan tudja, hogy segítségre szorulnak?

Milyen egyszerűsítéseket tervez a jogszabályi útvesztőkben a kormány, annak érdekében, hogy minél könnyebb, átláthatóbb és racionálisabb legyen az ügyintézés az érintettek számára?

Vannak-e olyan speciális képzések a kormányhivatalok ügyfelekkel találkozó dolgozói számára, amelyek segíti őket abban, hogy megfelelően tudják ellátni a feladatukat, ha egy fogyatékosággal élő ember ügyében kell eljárniuk?

Miért nincsenek megfelelő átmeneti szabályok a járványhelyzetre tekintettel, hogy senki ne maradjon a mostani helyzetben ellátatlanul?

Mennyi érintett ügye „lóg a levegőben” a járványhelyzet miatt megakadt eljárások miatt?

Tisztelettel várom válaszát!